

vist til den Dag og Time, da den vilde kunne konstateres. Nu er den der. Men for de Herrer Socialdemokrater, som have agiteret med Militærbevillingerne som aldeles oprørende Summer, er Stillingen maaske mindre behagelig. Det kunde hælde, at naar de nu skulle til at gøre Rede for de militære Udgifters Højde, vil en eller anden menig Socialdemokrat mene, at de have været lidt langt ude i deres Agitation mod Regeringen og Regeringspartiet. Der sidder sikkert rundt omkring i Landet — som ogsaa her inde i Hovedstaden — mangen tænkende Socialdemokrat, som venter i Dag eller en af de følgende Dage at se de Herrer Førere herinde træde frem og paa-vise ved bestemte Antydninger af kommende Forslag, paa hvilke Punkter der kan ske yderligere Nedgang, udover det, der er foreslaaet, hvor der kan skæres ned i de Forslag, der vel at mærke skyldes Venstreministeriets og Regeringspartiets Initiativ og Politik i de forløbne 3 Aar. Det vil have sin Interesse i Dag og de følgende Dage at se de Herrer Socialdemokrater i god Flugt og Samklang med deres Agitation i den forløbne Sommer staa op og sige: Her er der 50,000 Kr., her 100,000 Kr. osv. osv., som vi ønske fjernede ud af Finansloven. De ere komne derind ved Forslag fra Regeringens Side, og ved, at dette Ting har stemt for dem, og vi ønske dem nu fjernede. De ere komne ind siden 1901, de staa som gyselige, skrækkelige Beviser paa den Ødselhed, som hersker paa de militære Omraader. Nu stille vi Forslag om, at det, der er kommet ind siden 1901, skal fjernes. Der sidder, som sagt, sikkert trindt omkring adskillige Socialdemokrater, som vente at høre dette. Vi faa nu se, om de ikke blive skuffede.

Naar Finanslovsforslaget for øvrigt ikke i Aar saa lidt som de foregaaende Aar byder paa Overraskelser, er Grunden dertil saa saare ligefrem. Venstres Magtstilling i det politiske Liv daterer sig jo ikke fra den 24. Juli 1901. Venstres Ideer, Venstres Tankesæt havde vundet frem og gjort sig gældende saavel i Lovgivningsarbejdet som i Administrationen, alt længe før vi fik Venstreministeriet. Afdøde Trafikminister Hørup har sagt adskillige fortræffelige Ting. Blandt andet har han ogsaa sagt, at det er *Oppositionen, som regerer*. Og hvem vil nægte, at Venstres Ideer og Tanker trængte igennem, længe før Venstre fik sit Ministerium? Den fundamentale Grundlovsbestemmelse: at *Finansloven skal behand-*

les først i Folketinget, den praktiseres ikke Aar ud og Aar ind i 50 Aar, uden at Folketingets Flertal sætter sit afgørende Præg paa Finansloven ogsaa paa dens Detailler. Derfor havde Hørup til en vis Grad Ret, naar han sagde, at det er Oppositionen, som regerer. Han mente naturligvis ikke, at det i og for sig var i sin Orden, og at det altid burde være saaledes, at Oppositionen regerede. Han mente kun, at naar Oppositionen var i Flertal, var det den, der regerede, men at det var en Abnormitet, at Oppositionen var i vedvarende Flertal. Flertallet skulde være Regeringsparti, og naar Flertallet er Regeringsparti, saa er det ikke længere Opposition, det være sig det ene eller de flere oppositionelle Mindretal, der ere de regerende, men saa er det Flertallet som Regeringsparti. Men nu har Forholdet jo været det her i Landet, at Folketingets Flertal Aar efter Aar har staaet som Opposition, og derved satte dette Ting i overvejende Grad sit Præg paa Finansloven, som for øvrigt ogsaa paa alt andet Lovgivningsarbejde. Men naar det er saa, naar vi alle erkende, at saaledes har Forholdene udviklet sig med Naturnødvendighed, saa er det den simpleste og mest ligefremme Sag af Verden, at Finansloven nu er, som den er. De Mænd, der før stode som Oppositionens Ledere, men som nu ere Ministre — de, der altsaa efter Hørups Udtryk før var den regerende Opposition — satte i sin Tid et bestemt Præg paa Finanslovene, og de saaledes prægede Finanslove komme da ganske naturligt til at danne Forbilledet for de Finanslove, der fremlægges fra Ministerbordet.

Naar jeg nu som Ordfører for Venstre reformpartiet aabner denne Forhandling, er der derfor ikke nogen særlig Anledning for mig til at komme stærkt ind paa Enkelthederne i det foreliggende Finanslovsforslag. Naar jeg alligevel gør det for enkelte Bevillingers Vedkommende, har det sin særlige Grund. Man hører jo nemlig saa ofte fra Socialdemokratiets Side — saa ofte at det næsten ser ud til at være en Læresætning for dem —, at der ikke gøres noget for Smaaafolk her i Landet. Det er noget, der siges saa tit og af mange sikkert i god Tro, at Finanslovsforslaget er en Kapitalistlov. Derfor kunne Socialdemokraterne ikke stemme for den ved Forslagets tredie Behandling her i Februar. Den gør ikke noget for Smaaafolk, ikke noget til Fremme af Erhvervslivet, i hvert Tilfælde ikke noget, der er værd at rejse